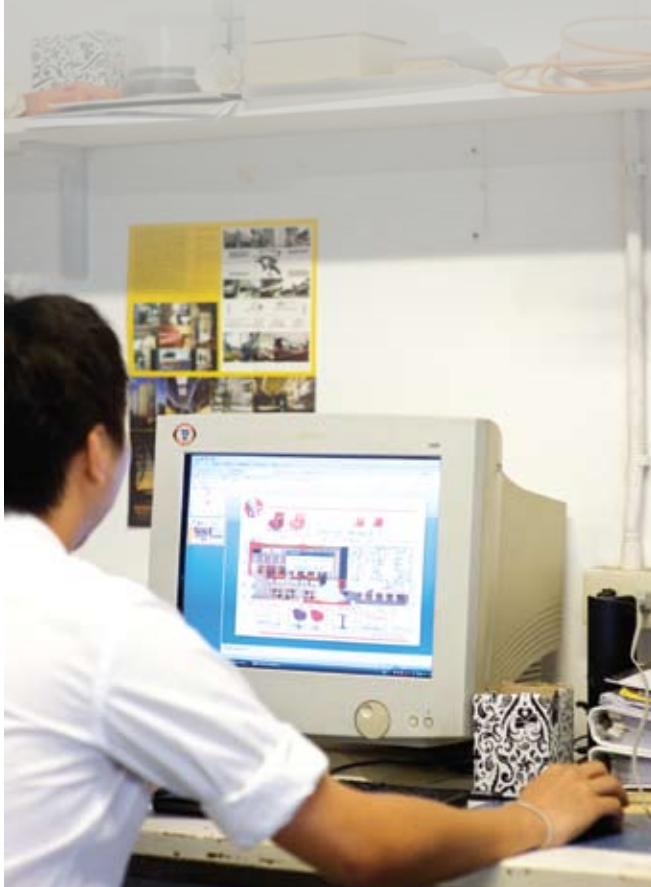

ช่องว่างระหว่างวัยเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาควบคู่กับสังคมโลก และสังคมไทยทุกยุคทุกสมัย ไม่เว้นแม้แต่วงการวิชาชีพ สถาบันตยกรรรมของเรา เพื่อทำความเข้าใจกับมุมมอง วิธีคิด และพฤติกรรมของสถาบันกรรรมเล็ก ผู้ประกอบวิชาชีพ (อิสระ) วัยรุ่น และนิสิต นักศึกษาสถาบันตยกรรรมทั้งหลายที่จัดอยู่ใน กลุ่มคนในยุค Y Generation หรือ Net Generation ซึ่งถือเป็น กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีกำลังสำคัญในการผลิตงานสร้างสรรค์ ทางสถาบันตยกรรรมอยู่ในวงการวิชาชีพปัจจุบัน หากผู้ประกอบ วิชาชีพรุ่นใหม่ปลงใจกว้างและทำความเข้าใจน้องใหม่ รุ่นเล็ก (พริกชี้หนู) ในวงการเหล่านี้มากขึ้น น่าจะเป็นวิธีการ ลดช่องว่างระหว่างวัยและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน แต่กลับ จะช่วยเพิ่มเสริมศักยภาพทั้งการทำงานและการใช้ชีวิตของ คนสองวัยได้เป็นอย่างดี

ทำไม..ต้องเข้าใจ
(รุ่น) เล็ก

เข้าใจ... เล็ก (พริกชี้หนู)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชต์ ชมภูนิช

ในการบริหารจัดการองค์กรสถาบันตยกรรรมปัจจุบัน ปัญหา สำคัญที่มักจะได้ยินได้ฟังจากผู้บริหารบริษัท หรือสถาบันกรรรมรุ่นพี่ๆ เพื่อนๆ ซึ่งมีอาวุโสใกล้เคียงหรือมากกว่าผู้เขียน อยู่เสมอคือ อุปสรรคในการสื่อสารปฏิสัมพันธ์กับสถาบันกรรรม (รุ่น) เล็กรุ่นใหม่ด้วยความไม่เข้าใจในพฤติกรรม (ร่วมสมัย) หลายต่อหลายเรื่องของสถาบันกรรรมเล็ก รุ่นเด็กๆ เหล่านั้น ดังจะ เห็นได้จากจากตัวอย่างคำบ่นว่ามากมาย เช่น

“ทำไมไม่มีความอดทน ทำงานแป๊บเดียว เดียวก็เปลี่ยนงาน อีกรแล้ว”

“ทำไมไม่ตั้งใจทำงาน ชอบทำงานแล้วเปิดเน็ต MSN แชท กับเพื่อน”

“ชอบดู Clip หนัง ฟัง MP3 ไปด้วยเวลาทำงาน จะทำงานไม่รู้เรื่อง ได้ยังไง”

“ทำไมไม่ชอบอ่านหนังสือ ดูแต่ Internet อยู่ได้”

“ทำไมเขียนหนังสือไม่รู้เรื่อง เขียนรายงานเป็นวลี เขียนเป็นคำๆ ไม่เป็นประโยค”

.....
เช่นเดียวกับจากประสบการณ์การเรียนการสอนในคณะ สถาบันตยกรรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มาเป็น เวลาเกือบสิบปี ผู้เขียนก็ได้พบเห็นปัญหาลักษณะนิสัย และ พฤติกรรมกรรรมกรรรมเรียนของนิสิตตามข้างต้นเช่นกัน ไม่ว่าจะ เป็น เรื่องกรรรมขาดสมาธิ กรรรมขาดกาลเทศะ กรรรมสื่อสารทั้ง กรรรมพูดและเขียน เพราะหากพิจารณาจากวัยแล้วสถาบันกรรรม เล็กดังกล่าวกับนิสิต นักศึกษาในสถาบันกรรรมการศึกษาต่างๆ ก็ สามารถจัดอยู่ในวัยหรือรุ่นราวคราวเดียวกันได้

จากการศึกษาทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมแห่ง ยุคสมัยของบุคคลในวัยดังกล่าว ทำให้ตนเองเกิดความ เข้าใจถึงสาเหตุแห่งปัญหาที่ประสบมามากขึ้นว่าแทนที่ จะกล่าวตำหนิบุคคลเหล่านี้จากมุมมองของตนเพียง อย่างเดียวย่อมไม่เกิดมรรคผลหรือทางแก้ไขแต่อย่างใด แต่หาก เราพยายามทำความเข้าใจพวกเขาผ่านมุมมองวิธีคิด พฤติกรรม การดำเนินชีวิตและสภาพแวดล้อมของเขาอย่างเป็นกลาง ย่อม จะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่มาและสาเหตุแห่งพฤติกรรม (ที่ เราคิดว่า) ไม่พึงประสงค์เหล่านี้ รวมทั้งสามารถเปลี่ยนวิกฤติ เป็นโอกาสในการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ และการบริหารจัดการ สถาบันกรรรมวัยรุ่นหรือรุ่นเล็กเหล่านี้ จนสามารถทำความเข้าใจ และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขพร้อมกับ ประสิทธิภาพการทำงานที่มากขึ้นอย่างแน่นอน

รู้ทัน.....บุคลิกลักษณะ (รุ่น) เล็ก

สถาปนิกใหม่รุ่นเล็กในยุคปัจจุบันสามารถจัดได้ว่าเป็นผู้ที่อยู่ในยุค Y Generaion หรือ Net Generation โดยแท้จริง (เกิดหลัง ค.ศ. 1980) เพราะเด็กเหล่านี้เติบโตขึ้นมาในยุคดิจิทัลพร้อมกับเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ Internet และเทคโนโลยีต่างๆ มากมายที่พัฒนาขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็น เกมคอมพิวเตอร์, X Box, Webcam, Mobile phone, Touchscreen Phone , Netbook, MSN และการเป็นสมาชิกสังคมออนไลน์ อาทิ Hi5, Facebook, Twitter ระบบเครือข่ายแบบ World Wide Web และ Web Blog จึงทำให้เด็กในยุคนี้มีลักษณะพฤติกรรมที่แตกต่างจากชีวิตในวัยเยาว์ของสถาปนิกรุ่นใหม่่มากหรือน้อยตามแต่ช่องว่างระหว่างวัย ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้เราพอจะสรุปเป็นพฤติกรรมร่วมยุคสมัยของเด็กในยุคสมัยดิจิทัลนี้ได้ดังนี้

1. **มีความสนใจหลากหลายพร้อมๆ กัน :** ด้วยศักยภาพของสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และการเรียนรู้อุปกรณ์ไฮเทคมาตั้งแต่เด็กๆ ส่งผลทำให้เด็กในยุคนี้ไม่กลัวการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และยินดีเปิดรับเรื่องราวใหม่ๆ ที่ตนเองสนใจได้ตลอดเวลาและรวดเร็ว และที่สำคัญเด็กในวัยนี้ จะมีความสนใจเรื่องราวหลายอย่างได้พร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน เราจึงเห็นเด็กๆ ในสำนักงานของเรา Draft งานไปพร้อมกับการเล่น MSN และฟังเพลงจาก I-Pod ไปพร้อมกับดูโทรทัศน์ แม้ว่าโทรศัพท์ด้วยอุปกรณ์ Bluetooth และกินขนมไปพร้อมๆ กัน และแน่นอนด้วยพฤติกรรมร่วมของชาว Internet Fever เขาจึงนั่งทำงานกับเราไปพร้อมๆ กับการคิดแบบและนั่งคุยกับเพื่อน พร้อมกับกินขนมเครื่องดื่มไปพร้อมกันโดยไม่รู้สึกว่าเป็นเรื่องผิดหรือไม่ถูกต้องแต่อย่างใด และจะรู้สึกไม่พอใจเสมอเมื่อถูกผู้สอนว่ากล่าวตักเตือนถึงพฤติกรรมดังกล่าว
2. **มีสมาธิสั้นถึงสั้นมาก :** เนื่องจากสถาปนิกรุ่นเล็กสมัยนี้มีสื่อความบันเทิงและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกคอยบำรุงชีวิตอย่างมากมาย พวกเขาเหล่านี้จึงไม่สามารถจดจ่ออยู่กับอะไร (ที่ตนเองรู้สึกว่ามันน่าเบื่อ) ได้นานเพราะต้องจัดสรรเวลาไปปฏิสัมพันธ์กับสื่อ เรื่องบันเทิงและอุปกรณ์เหล่านี้ให้ครบถ้วนในแต่ละวันของชีวิต ดังนั้นเด็กในยุคนี้จึงมีสมาธิจำกัด นั่งอยู่เฉยๆ ไม่ได้นาน โดยเฉพาะการตั้งใจเรียนในห้องเรียน นั่งโต๊ะทำงานหรืออ่านหนังสือได้นานๆ แต่เขากลับมีความสามารถนั่งเล่นเกมส์ หรือ Chat Online หน้าจอคอมพิวเตอร์ได้เป็นวันๆ โดยไม่เบื่อเพราะเป็นเรื่องสนุกและตนเองให้ความสนใจ และขึ้นชอบและเคยชินกับภาวะถูกกระตุ้นด้วยการปฏิสัมพันธ์แบบ Interactive ที่หรือหวาน่าสนใจจากหน้าจอคอมพิวเตอร์อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเมื่อต้องถูกบังคับให้นั่งทำงาน นั่งประชุมในออฟฟิศเป็นเวลานานๆ เมื่อใด ก็มักจะเกิดการเบื่อหน่าย ง่วงเหงาหาวนอน หรือต้องมีอุปกรณ์ไฮเทคต่างๆ

อยู่ใกล้ๆ มือเป็นเครื่องช่วยลดความเบื่ออยู่เสมอ

3. **Fast Food Habit :** ด้วยความเคยชินกับระบบการคลิกเพื่อสืบค้นข้อมูลผ่าน Internet และการกดเปลี่ยน Remote Control ผสมปนเปกับกลไกทางการตลาดที่มุ่งเน้นกระตุ้นการบริโภคของสังคมในปัจจุบัน ทำให้เด็กยุคนี้เบื่อง่าย ขาดความอดทนรอคอย เวลาจะทำอะไรก็ตามต้องได้มาในระยะเวลารวดเร็วเหมือนกด Remote และคลิก Mouse ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ตลอดจนการเปลี่ยนรุ่นอย่างรวดเร็วของอุปกรณ์ไฮเทค และเมื่อผนวกรวมกับความเคยชินกับการใช้เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันที่หน้าจอกอมพิวเตอร์เพื่อท่อง Internet ที่มีข้อมูลปริมาณมหาศาลและหลากหลาย เด็กในยุคนี้จึงต้องเร่งรีบในการดูข้อมูลแบบลวกๆ หรือขอไปที่เพื่อให้ตนเองใช้เวลาค้นหาข้อมูลหรือไปยังหน้าเว็บไซต์อื่นๆ ได้อย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้จึงหล่อหลอมให้เกิดเด็กยุคนี้มีพฤติกรรมที่สนใจเรื่องราวต่างๆ ได้แต่เพียงผิวเผินหรือเปลือกนอกโดยไม่ลงลึกในรายละเอียดแต่อย่างใด เพราะต้องเร่งรีบไปให้ความสนใจกับเรื่องอื่นๆ ที่รออยู่เป็นจำนวนมากในชีวิตทั้งเรื่องที่เป็นและไม่จำเป็นแต่คิดว่าจำเป็นก็ตาม
4. **ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ :** เนื่องจากศักยภาพในการเข้าถึงข้อมูลเป็นจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วในระดับ Terra-Bit เด็กยุคนี้จึงใช้วิธีการค้นหาข้อมูลที่ต้องการแบบเหวี่ยงแหและเอาเข้าตัวไว้ก่อน โดยไม่เคยพิจารณาถ่วงถ่วงหรืออยากถ่วงถ่วงว่าอะไรเป็นข้อมูลที่ต้องการหรือไม่ นอกจากนี้เด็กยุคนี้ยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลของตนเองสืบค้นมาได้ถูกต้อง และด้วยพฤติกรรมแบบเร่งด่วนในชีวิตของตนจึงมักคิดเหมาเอาเสมอว่าข้อมูลที่ตนเองหามาจาก Internet หรือแหล่งข้อมูลใดๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอแบบลวกๆ โดยไม่เคยสนใจข้อมูลนั้นนำมากลั่นกรองและศึกษาทบทวนวิเคราะห์ความถูกต้องหรือใช้หลักการทฤษฎีที่ถูกต้องมาใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจแต่อย่างใด สิ่งนี้อาจจะเป็นเพราะการขาด Criteria หรือหลักการที่ใช้ในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ในการดำเนินชีวิตของตนเองอีกด้วย
5. **ขาดทักษะการเขียน (ตัวหนังสือ) :** ด้วยความเคยชินจากการอ่านหน้า Webpage จำนวนมากตลอดเวลาในระยะเวลาอันสั้น เด็กในยุคนี้จึงเคยชินกับ Icon และคำวลีมากกว่าตัวหนังสือที่ยืดยาว นอกจากนี้พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กในยุคนี้ก็เปลี่ยนแปลงไปจากการซึมซับความรู้ผ่านตัวหนังสือในตำราไปสู่การเรียนรู้จากหน้าจอคอมพิวเตอร์ เด็กในยุคนี้จึงไม่สนใจและใส่ใจกับทักษะการเขียนอธิบายความในรูปแบบต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่อย่างใด เพราะตัวเขาค้นเคยกับการใช้คำวลีสั้นๆ ใน

การอธิบายความในแบบฉบับการสื่อสารของตนเอง ดังนั้น เราจึงพบเห็นการตอบคำถามแบบอัตโนมัติด้วยภาษาแบบ คอมพิวเตอร์หรือภาษา Chat ที่เป็นเอกลักษณ์แห่งยุคสมัย เช่น ฮี ฮี หุ หุ ครี ครี ฯลฯ และสอดแทรกความบันเทิงลงไป ในเนื้อความคำตอบของตนเองอยู่เสมอ

6. **Blur Effect1 & Virtual Social Network¹** : ด้วยความเคยชินกับการทำอะไรหลายๆ อย่างพร้อมกันโดยเฉพาะเมื่อต้องอยู่ร่วมกับอุปกรณ์ไฮเทคต่างๆ ควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตท่ามกลางสังคมเสมือนเช่น Facebook Hi 5 ฯลฯ ในโลกออนไลน์ของเขาตลอดเวลาในช่วงเวลาพร้อมๆ กัน เราจึงมักมองเห็นว่าเด็กยุค Y Generation มักไม่ค่อยให้ความสนใจหรือปฏิสัมพันธ์กับสังคมแวดล้อมของตนเองเท่าใดนัก และมักเห็นภาพการมีนุงๆ งงๆ ซึมๆ ถามไม่ตอบ ตอบแบบมีนุงๆ ของบุคคลเหล่านี้เมื่อปราศจากการติดต่อกับอุปกรณ์ไฮเทคของตนเอง ไปจนถึงการไม่ใส่ใจความเป็นไปของตนเอง (ผมขุ่นเหียง เลื้อยียด รองเท้าแตะ) ความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกแต่อย่างใด ผลแห่งสภาวะนี้คือสิ่งที่ผู้ใหญ่อย่างเรามักตำหนิว่าเด็กๆ เหล่านี้ไม่มีมารยาท ไม่รู้จักกาลเทศะ รวมทั้งขาดจิตสำนึกสาธารณะโดยที่เขาเองมิได้คิดว่าพฤติกรรมเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ไม่ควรปฏิบัติ (ในสายตาผู้ใหญ่) แม้แต่น้อย

7. **ชอบแสดงออกและกล้าเรียนรู้** : ข้อดีของเด็กในยุคสมัยนี้คือ มีความกล้าในการเรียนรู้และทดลองของใหม่ๆ โดยไม่กลัวความผิดพลาด อันเนื่องมาจากความอิสระในระบบความคิดที่เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเยาว์และศักยภาพด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสื่อในการค้นคว้าข้อมูลที่เพียบพร้อมและรวมถึงการตัดสินใจมาจากการใช้คอมพิวเตอร์ที่สามารถ Delete และ Restart ได้ใหม่ตลอดเวลา ดังนั้นการมอบหมายงานให้มีโอกาสทดลองและท้าทายให้คิดเรื่องราวความรู้ใหม่ๆ ในระยะเวลาสั้นๆ จึงเป็นสิ่งที่ถูกกับจริตของเด็กๆ เหล่านี้ที่สมควรพิจารณานำมาใช้ให้เหมาะสมกับความ ต้องการของการทำงานเป็นอย่างยิ่ง

รู้ทัน...แล้วรู้ทำ

จากการทำความเข้าใจวิถีคิดและวิถีทางความคิดของเด็กในยุค Net Generation จะช่วยให้เราทำความเข้าใจหรือรู้ทันในตัวสถาปนิกรุ่นเล็กของเราเองได้ดียิ่งขึ้น เมื่อเราเข้าใจเขามากขึ้นจะทำให้เราเข้าใจสาเหตุแห่งปัญหาได้ในระดับหนึ่ง และเมื่อเราเข้าใจเหตุแห่งปัญหาหรือสมุทัยแล้วเราก็จะสามารถแสวงหาวิธีเพื่อนำไปสู่บรรเทาใน การแก้ไขปัญหาของเราได้อย่างลุล่วงได้ในที่สุด ทั้งนี้ ผู้เขียนขอเสนอวิธีการเบื้องต้นในการปรับปรุงรูปแบบ การบริหารจัดการองค์กรและการปฏิบัติงาน รวมทั้งวิธีการ

¹ พร วิรุฬักษ์ : Global Trend & : Property Development การบรรยายพิเศษรายวิชา 2401597 สัมมนาวันนวัตกรรมอาคาร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2552

อยู่ร่วมกับสถาปนิกรุ่นเล็กเหล่านี้ได้อย่างเท่าทันไม่เกิดช่องว่างระหว่างวัย และสามารถพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ของสถาปนิกเด็ก ๆ เหล่านี้จากเล็กธรรมดาๆ ให้กลายเป็นเล็ก.. พริกชี้หนูได้ ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการทำงาน และการบริหารจัดการแบบ Online : เพื่อให้ถูกจริตกับสถาปนิกยุคใหม่ในปัจจุบัน การปฏิบัติงานตามรูปแบบปกติวิธีที่เคยใช้กันมากอาจต้องปรับเปลี่ยนให้ทันสมัยขึ้น เริ่มตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงเวลาทำงานที่แน่นอนจาก 9 โมงเช้าถึง 6 โมงเย็นเป็นให้มีความยืดหยุ่นกับพฤติกรรมที่หลากหลายของบุคคลเหล่านี้มากขึ้นโดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของงาน หรือควบคุมผ่าน Time Sheet ที่แสดงจำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงานตาม Project มากกว่าการควบคุมแบบเดิมๆ นอกจากนี้วิธีการบริหารสั่งการ การส่งงานและตรวจแก้ไขผ่านระบบ Network ขององค์กรในลักษณะ Push Mail หรือทาง E-mail ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เหมาะสมนำมาใช้แทนที่เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานได้อย่างทุกสถานที่และทุกเวลามากขึ้น

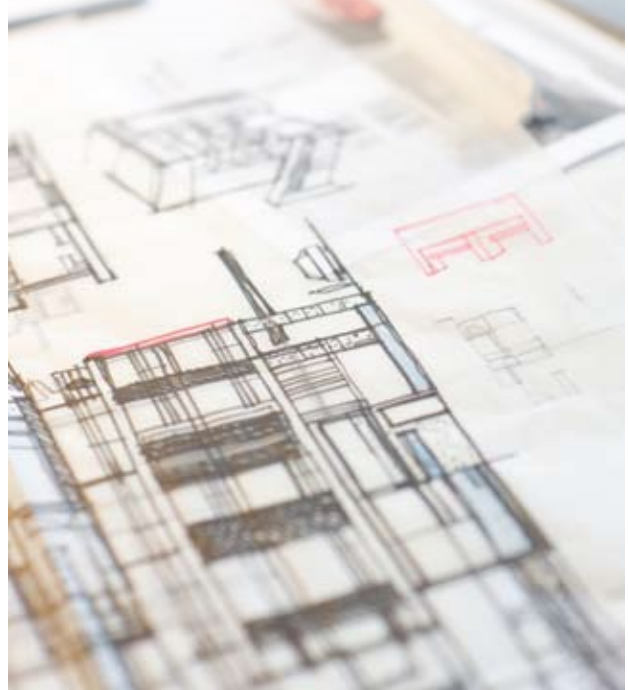
วิธีการมอบหมายงานอีกประการที่ผู้เขียนประยุกต์จากวิธีการทำงานของตนเอง คืออันเนื่องมาจากภาวะสมารถสั้น ๆ ของสถาปนิกรุ่นใหม่เหล่านี้ เราจึงควรการมอบหมายงานหลายชิ้น หรืองานหลายลักษณะให้บุคคลเหล่านี้ทำพร้อมๆ กัน เพื่อลดความเบื่อหน่ายในการทำงานขึ้นเดิมนั้น เป็นเวลานาน และยังป้องกันมิให้บุคคลเหล่านี้ต้องใช้เวลาอยู่กับงานใดงานหนึ่งโดยเฉพาะมากเกินไป ข้อดีที่เกิดขึ้นคือสามารถใช้ศักยภาพของเขาได้อย่างเต็มที่ ลดความเบื่อหน่ายในการทำงานเดิมนั้น และทำงานหลายๆ ชิ้นได้สำเร็จพร้อมกันหรือในระยะเวลาใกล้เคียงกัน

2. การจัดการสภาพแวดล้อม Play @ Work : รูปแบบของสถานที่ทำงานของคนรุ่นใหม่ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับสถานที่ที่บุคคลในรุ่นนี้มีความคุ้นเคยก็คือศูนย์การค้า ร้าน Net สถานที่บันเทิง และบ้านของตนเอง ดังนั้นเราจึงมักเห็นเด็ก ๆ ยุคนี้นั่งทำงานหรือประชุมอย่างเคร่งเครียดในร้านกาแฟหรูๆ บรรยากาศสบายๆ เหมือนบ้านพร้อมกับการให้บริการ Internet ดังนั้นสำนักงานยุคใหม่จึงจำเป็นต้องมีระบบ Wi-Fi ความเร็วสูงให้เขาได้ใช้ทำงานควบคู่ไปกับการพักผ่อนพร้อมกับการตกแต่งภายในให้มีบรรยากาศสบายๆ ไม่เคร่งเครียด และมีกิจกรรมภายในที่ทำให้เกิด Movement จากทั้งการมองเห็นระหว่างกัน เสียงเพลง และการขับเคลื่อนด้วยกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่สนุกสนานภายในองค์กร อาทิ การมีลู่วิ่ง บันไดเลื่อน ในสำนักงานใหญ่แห่งใหม่ของบริษัทโทรคมนาคมแห่งหนึ่งในบ้านเรา

3. การพัฒนาศักยภาพร่วมกัน : Reverse Mentor² แนวคิดนี้เป็นสิ่งที่สามารถเชื่อมโยงการปฏิสัมพันธ์และลดช่องว่างระหว่างวัยของคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี หากเพียงแต่เราเปิดกว้างและยอมรับในทักษะความสามารถ (ที่เราขาดอยู่) ของบุคคลเหล่านี้ ด้วยการเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ได้มีโอกาสแนะนำคนรุ่นเก่าได้ทดลองใช้เครื่องมือสื่อสารไฮเทค การไหลตเพลง โหลดบิท การเขียน Blog ไปจนถึงการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในสังคมออนไลน์ต่างๆ ย่อมจะเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ในองค์กรเพิ่มมากขึ้น เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้และทำความเข้าใจตัวตนและมุมมองระหว่างกัน และการเปิดโลกทัศน์และโอกาสการเรียนรู้ใหม่ของคนรุ่นเก่าที่สามารถพัฒนาและต่อยอดออกไปได้ไม่มีที่สิ้นสุด รวมทั้งเป็นการสร้างความยอมรับในองค์กรของสถาปนิกรุ่นเล็กเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

4. การเปิดโอกาสการแสดงผล และการยกย่องความสามารถ : สถาปนิกรุ่นเล็กและนิสิต นักศึกษาปัจจุบันมีข้อแข็ง คือ ชอบการทำทนาย ชอบทดลอง และชอบแสดงออก ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากศักยภาพเหล่านี้ผ่านการมอบหมายงานให้คิดค้นและค้นคว้าข้อมูลหรือเรื่องราวใหม่ๆ มานำเสนอ การคิดแบบร่างหลายๆ แบบมาแข่งขันกัน หรือการพัฒนางานแบบของลูกค้าด้วยการแข่งขันประกวดแบบภายในองค์กรพร้อมกับการยกย่องความสามารถ นอกจากนี้การมีพื้นที่แสดงออกทางความสามารถที่หลากหลายด้านต่างๆ นอกเหนือจากงานประจำของเขา เช่น การถ่ายภาพ การร้องเพลง การเขียนหนังสือ การทำหนังสือทำมือ การเขียนการ์ตูนเหล่านี้จะทำให้บุคคลรุ่นใหม่นี้มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีการพัฒนาการเรียนรู้ และมีความเชื่อมั่นในศักยภาพความสามารถของตนเองมากยิ่งขึ้น

ACT

² อ้างแล้ว